

Súd: Okresný súd Bratislava V
Spisová značka: 2T/73/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1518010641
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Willantová
ECLI: ECLI:SK:OSBA5:2021:1518010641.19

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava V so samosudcom JUDr. Ivetou Willantovou na hlavnom pojednávaní konanom dňa 16.09.2021 v Bratislave takto

rozhodol:

obžalovaný:

P. T. , nar. XX.XX.XXXX v B., trvale bytom I. č. XXX okres , t.č. v ÚVV a ÚVTOS Bratislava v inej trestnej veci

sa uznáva vinným, že

dňa 04.10.2017 v presne nezistenom čase asi od 05.00 do 06.02 hod. v Bratislave na Šancovej ulici č. 25 nastúpil do osobného motorového vozidla taxislužby YELLOW TAXI zn. ŠKODA Octavia, EČV: K., kde si sadol na zadné sedadlá a ktoré viedol taxikár, poškodený F. A., nar. XX.XX.XXXX v K., požiadal poškodeného A., aby ho najprv odviezol do Petržalky na Holíčsku ulicu, cestou poškodeného navigoval a vozidlo nechal zastaviť na Holíčskej ulici č. 27 pred vchodom do klubu OLYMPIQUE Sport live club, kde predstieral telefonovanie z mobilného telefónu a stretnutie so známym, ktorý si mal prísť pre drogy, načo v čase čakania sa premiestnil do stredu zadných sedadiel a neočakávane chytil pravou rukou silne za pravé rameno poškodeného, ktorý stále sedel na mieste vodiča, silou ho pritlačil k sedadlu, kde ho takto držal, aby sa nemohol hýbať a súčasne mu povedal, aby mu dal peniaze. Na to poškodený F. A. voľnou ľavou rukou vybral peňaženku z odkladacieho priestoru ľavých predných dverí vozidla, položil si ju na kolená a ľavou rukou vybral z peňaženky hotovosť vo výške 50 €, konkrétne 1 kus 20 € bankovky, 2 kusy 10 € bankovky a 2 kusy 5 € bankovky, tieto mu ľavou rukou dozadu podal, nakoľko pravou rukou stále nemohol hýbať, na čo ho pustil a pravou rukou prevzal peniaze a následne vystúpil z priestorov vozidla cez pravé zadné dvere a po chvíľke začal utekať od zaparkovaného vozidla v smere na zastávku MHD Tupolevova, kde vyčkal a nastúpil do prichádzajúceho autobusu MHD linky č. 94 a takto opustil miesto činu.

Týmto konaním, teda odcudzením peňazí, spôsobil poškodenému F. A. majetkovú škodu vo výške 50 €,

teda

-proti inému použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci

čím spáchal

-zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr.zák.

Za to sa

odsudzuje:

Podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 37 písm. h), § 37 písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4, § 41 ods. 2, § 42 ods. 1, Tr. zák. k úhrnnému a súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 4 /štyri/ roky a 8/ osem/ mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr.zák. sa pre výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr.zák. sa ruší výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava II sp.zn. OT/349/2017 zo dňa 16.10.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť 25.10.2017, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce pokiaľ na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. súd obžalovanému ukladá ochranné protitoxikomanické liečenie, ktoré vykoná ambulantnou formou.

Podľa § 287 ods. 1 Tr.por. je obvinený povinný nahradiť poškodenému F. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. 9, K. škodu v sume 50 € /päťdesiat/ euro/.

Podľa § 288 ods. 1 Tr.por. sa poškodený F. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. 9, K. so zvyškom nároku na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného P. T., výsluchom svedka poškodeného F. A., výsluchom svedkov X. O., F. F., P. D., prečítaním znaleckých posudkov, prečítaním a oboznámením listinných dôkazov a spisového materiálu.

Obžalovaný P. T. spáchanie skutku poprel. Na svoju obhajobu uviedol, že je pravdou, že poškodeného podviedol a to tak, že si objednal taxík a povedal mu, že chce ísť do Trnavy, ale najprv musí ísť na Holíčsku ulicu v Bratislave. V taxíku sa počas cesty tváril, že volá kamarátovi a povedal poškodenému, že mu musí dať 50.-€, pretože kamarát mu má dať 150.-€, ale má 200€ a nemá mu vydať. Poškodený mu dal 50.-€ dobrovoľne do ruky. Stáli v taxíku, poškodený zapol svetlo v aute. Na terase stáli osoby, ktoré to všetko videli. Keď nejaký človek schádzal z terasy, tak tvrdil, že to je ten kamarát a vystúpil s taxíku aj s tými 50.-€ a potom išiel na zastávku. Poškodený ho natáčal na telefón a povedal mu „prečo si ma ojebal?“. Potom prišiel autobus a on nastúpil. Ten muž, ktorý bol na terase bol X. O., ktorého pozná z videnia a jeho frajerka. Ďalej uviedol, že on sa vždy k trestnej činnosti priznal a takýto skutok by nebol schopný spáchať kvôli zdravotnému stavu, pretože má diery v hrudníku, má obmedzený pohyb a nedokáže si ani vyzliecť košeľu. Viackrát spravil takýto podvod a bol za to aj stíhaný.

Poškodený F. A. na hlavnom pojednávaní uviedol, že skutočnosti v súlade so svojou výpoveďou zo dňa 28.03.2018 a to že počas nočnej smeny dostal zákazku z dispečingu na cestu z Bratislavy do Brestovian. Zákazník mal čakať pri OC Polus v Bratislave. Následne mu telefonicky oznámil, že bude na inej adrese, to sa zopakovalo. Nastúpil a sadol si dozadu na pravú stranu a že potrebuje ísť ešte do Petržalky a navigoval ho. Mal tmavé oblečenie. Bolo na ňom vidno „že je pod vplyvom“. Po ceste sa rozprávali a z rozhovoru vyplynulo, že predáva drogy. Mal pri sebe drogy a ukázal mu ich. Keď prišli do Petržalky, čakali pred herňou, stáli tam pár minút, obžalovaný sa tváril, že telefonuje, presunul sa do stredu, ale nevie, kedy, bolo to keď už stáli. Pravou rukou ho obžalovaný chytil za pravé rameno a pritlačil ho do sedačky smerom k sebe so slovami „daj mi peniaze“.. Dal mu 50.-€, lebo to boli všetky bankovky, čo mal v peňaženke. Peniaze mal v ľavých dverách v priehradke v peňaženke. Trvalo od kedy ho chytil až kým ho pustil cca 30 sekúnd. Nevie čo robil obžalovaný druhou rukou. Keď vystúpil z vozidla išiel bežným krokom, keď ho zbadal, že za ním ide, tak išiel rýchlym krokom, nebol to šprint. Keď ho prenasledoval, bol vo vzdialenosti cca 10-30 metrov, menilo sa to. Keď išiel okolo policajnej stanice, policajti mu ukázali kadiaľ niekto bežal, lebo ho vtedy nevidel. Na zastávke sa mu obžalovaný smial a nie je si istý, či mu nepovedal „prepáč“. On sa obžalovaného spýtal „prečo si ma ojebal o peniaze ? „ Pre neho význam slova „jebať“ je klamať, okradnúť, maľovať, rýľovať..“ Natáčal si ho na mobil, aby mal dôkaz, čo sa stalo. Vie o tom, že sa takáto vec stala aj kolegovi, ktorému povedal, že si potrebuje požičať peniaze a okradol ho. Keď obžalovanému povedal túto príhodu, tak obžalovaný vedel, že mu peniaze nedá dobrovoľne.

Svedok X. O. nevedel uviesť čo robil a kde bol dňa 4.10.2017. Vtedy nebol vo výkone trestu odňatia slobody ani vo väzbe. Obžalovaného nepozná., do VTOS nastúpil 28.8.0218 a dovtedy ho nikdy nevidel, nebol svedkom ničoho, čo by sa týkalo jeho trestnej veci .

Svedok F. F. na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaný mal prepadnúť jeho kolegu asi týždeň po tom, ako ho on viezol. V jeho prípade si obžalovaný objednal taxík. Vystúpil v Ružinove. On mu požičal 50.-€ na „dobré slovo“, pretože potreboval niekomu vydať s tým, že sa hneď vráti. To, že ho oklamal nikde nehlásil. Vedeli o tom v ten večer dispečerky, ale nevie, či to hovoril niektorému z kolegov. Keď sa to stalo kolegovi F., tak sa o tom bavili. Tento kolega mu povedal, že ho obžalovaný prepadol, ale o podrobnostiach sa nerozprávali. Myslí si, že mu hovoril, že ho chytil pod krk, ale je to dávno a on si to už nepamätá.

Svedok P. D. uviedol, že vie o tom toľko, že si obžalovaný mal objednať taxík do Bratislavy, potom ho mal niekam odvieť, aj ho niekam odviezol a tam ho mal okradnúť. Potom ho naháňal a je z toho nejaké video. Dozvedel sa to ráno, lebo mu F. A. volal, že bol na polícii. Vie, že sa to stalo ešte jednému taxikárovi, že z neho „vytiahli zálohu alebo pôžičku“, a tiež ho vytiahli do Bratislavy. O prípade F. sa dozvedel až potom, čo sa taký prípad stal poškodenému A.. Ďalej uviedol, že taxikár nemá žiadny limit peňazí, keď ide do druhého mesta. Taxikári odovzdávajú službu vždy večer.

Súd so súhlasom procesných strán prečítal znalecký posudok A. PZ č X.-KEU-BA-M.-XXXX/XXXXX, ktorým boli skúmané biologické stopy z vnútorného madla pravých zadných dverí vozidla (stopa č.5), stopa z vnútornej kľučky zadných ľavých dverí vozidla (stopa č. 6), stopa z peňaženky ležiacej na zadnom sedadle vozidla (stopa č. 7) MV Škoda Octavia EČV TT XXXGN a stopa z peňaženky zaistenej in natura na mieste činu (stopa č. 8 z ktorej boli izolované tri samostatné stopy (č.8-1, č.8-2,č.8-3). Zo stopy č. 6 a 7 bola vykonaná biologická analýza, ktorá bola úspešná. Zo stopy č. 6 bol zistený zmiešaný profil DNA, bol porovnaný v Národnej databáze profilov DNA stôp zaistených z miest trestných činov, podozrivých, obvinených a právoplatne odsúdených osôb a nebol zistený profil DNA, ktorý by bol súčasťou uvedeného zmiešaného profilu DNA zisteného z predloženej stopy č. 6. Bola zistená zhoda profilu DNA zisteného zo stopy č. 7 a zo stôp označených č 8-1 a č. 8-3 a majoritného profilu DNA zisteného zo stopy označenej 8-2 s profilom porovnávacej vzorky bukálneho výteru označenej ako „P. T. r.č. XXXXXX/XXXX, trv. bytom I.“

Súd so súhlasom procesných strán prečítal znalecký posudok KEU PZ č X.-KEU-BA-M.-XXXX/XXXXX boli skúmané daktyloskopické stopy bez výsledku.

Súd so súhlasom procesných strán prečítal znalecký posudok KEU PZ č X.-KEU-BA-M.-XXXX/XXXXX, stopy zaistené na skúmanej peňaženke, fragmenty textilných vlákien rôzneho druhu a sfarbenia bez ďalšieho záveru a skúmané daktyloskopické stopy bez výsledku.

Súd so súhlasom procesných strán prečítal znalecký posudok KEU PZ č PPZ-KEU-BA-M.-XXXX/XXXXX bolo zistené, že na skúmanej peňaženke neboli viditeľné daktyloskopické stopy.

J.. L. A. X.. klinický psychológ, znalec z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých a psychológia sexuality v závere znaleckého posudku č. 20/2018 vypracovaného dňa 05.03.2018 po vyšetrení obžalovaného P. T. konštatuje, že na základe vyšetrenia bola vylúčená hypotéza o prítomnosti duševného ochorenia ako možného skreslenia. Napriek recidívam nenachádza stupňovanie deliktov ani gradáciu v móde brutality, opakovane ide o získanie materiálneho prospechu. Miera agresivity ako bazálneho rysu osobnosti nie je vysoká, agresivita nie je prevažne proaktívna, prísun agresívnych impulzov je prevažne kompenzovaný, existujúce agresívne prejavy sú situačným dôsledkom zlyhania pri nadmernom strese z absencie odkladu uspokojovania potrieb v kontexte nezrelej osobnosti. Obvinený je schopný správne vnímať a reprodukovať udalosti, k čomu má primeranú kognitívnu výbavu bez znakov svedčiacich pre nápadnú mieru deteriorácie. U obvineného je sklon ku skresľovaniu výpovede, s účelovou motiváciou zmeniť kvalifikáciu skutku. Pre uvedené nasvedčujú znaky zníženej špecifickej vierohodnosti výpovede k veci u znalca. Patologické rysy osobnosti obvineného v zmysle emočnej nestability a disociálnosti spočívajúce v zisteniach zvýraznených rysov osobnosti v tomto zmysle vedú ku konaniu spojenému s páchaním trestnej činnosti, zníženej pracovnej adaptácie, ako aj zneužívaniu návykových látok. Motivačné pozadie konania obvineného k spáchanému vyšetřovanému trestnému činu je dané snahou o osobný prospech na báze disociálnych rysov pri zníženej akceptácii väčšinových sociálnych noriem a nezdržanlivosti pri uspokojovaní potrieb v kontexte nezrelej osobnosti. Psychologickým vyšetřením sme nezistili žiadne znaky, ktoré by nás oprávňovali k predpokladu, že by mal obvinený v minulosti, ako aj v čase spáchania skutku trpieť poruchami kognitívnych funkcií, okrem prechodných stavov akútnej intoxikácie omamnými látkami (pervitín). Tieto sú vo vzťahu k posudzovanému prípadu z forenzného hľadiska irelevantné.

F.. D. T. súdny znalec z odboru Zdravotníctvo a farmácia a Odvetvie Psychiatria a Sexuológia v závere znaleckého posudku č. 24/2018 zo dňa 30.04.2018 uviedol, že duševnou chorobou v úzkom slova zmysle obvinený P. T., nar. XXXX netrpel a netrpí. Osobnostne ide o málo diferencovaného jedinca, abnormne štruktúrovaného v zmysle disociálnych prvkov, emočnej nestability a impulzivitu.

Vyššie uvedené nepriaznivé osobnostné vlastnosti sa priamo podieľali na spáchanom trestnom skutku, nepriamo skutok vyplýval z nekvalitného spôsobu života obvineného, jeho drogovej závislosti. Abnormná osobnostná štruktúra obvineného má rozhodujúci vplyv na konanie a vystupovanie obvineného v spoločnosti, včítanie jeho agresívneho chovania, užívanie návykových látok sa v tomto zmysle ako rozhodujúci prvok nejaví. Konanie obvineného bolo úzko prepojené s celkovým sociálnym kontextom predmetnej situácie, jeho spôsobom života, ako aj s uvedenou osobnostnou patológiou vyšetrovaného. Obvinený nemá zníženú schopnosť vnímať a posudzovať reálny stav vecí, s niektorými pre neho nepriaznivými skutočnosťami ale dokáže manipulovať. V rámci spáchaného skutku znalec zníženie ovládacích, resp. rozpoznávacích schopností u obvineného nezistil. Obe schopnosti boli plne zachované. Obvinený reaguje na podnety vonkajšieho prostredia v súlade so svojimi osobnostnými predpokladmi, môže dochádzať ku „nárzom“ s jeho okolím. Obvinený chápe zmysel trestného konania a svoje postavenie v tomto konaní.

Priamy vplyv drogy na konanie obvineného v čase spáchania skutku preukázaný nebol, táto okolnosť sa teda v rámci spáchaného skutku v priamom, bezprostrednom zmysle neuplatňovala. Obvinený má vo svojej anamnéze dlhoročné užívanie viacerých typov návykových látok (metamfetamín, kanabinoidy, kokaín) závislý je od metamfetamínu (pervitínu). Užívanie návykových látok z hľadiska jeho trestnej činnosti ovplyvňuje spôsob života, postavenie obvineného v spoločnosti, bezprostredne sa na predmetnom skutku neuplatňovalo. V čase spáchania skutku omamné látky zo strany obvineného nezohrávali primárnu úlohu, z forenzného hľadiska nešlo o podstatný, resp. forenzne významný vplyv. V čase spáchania skutku mohol obvinený ovládať svoje konanie a rozpoznať protiprávnosť svojho konania. Obe schopnosti forenzne významným spôsobom znížené, resp. narušené neboli. Výpoveď obvineného z dôvodu duševnej choroby, resp. poruchy ovplyvnená nie je. Pobyt obvineného na slobode môže byť za istých okolností (pokračovanie v užívaní drogy) z psychiatrického hľadiska pre spoločnosť nebezpečný, znalec preto navrhuje ochranné protitoxikomanické liečenie a to ambulantným spôsobom.

Súd oboznámil listinné dôkazy a to zápisnicu o rekognícii podľa ktorej poškodený opoznal obžalovaného ako páchatela, zápisnicu o ohliadke miesta činu pri ktorej boli zaistené biologické stopy a peňaženka, zápisnicu o vydaní vecí a to 1 ks CD s kamerovým záznamom zo dňa 4.10.2017 zachytávajúceho osobu na zástavke MHD na Holíčskej ulici v Bratislave, správy spoločnosti Slovak Telecom, správy spoločnosti 4-Ka, správy spoločnosti Orange, správy spoločnosti O2, Fo/co mapy, Fo/co bazoš, obsah spisu OS Ba II sp. zn. 0 T 349/2017 a 3T 46/2016, ktorým bol odsúdený pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr.zák..

Obžalovaný bol doposiaľ v priebehu rokov 2009 - 2018 trinásť krát súdne trestaný z toho jedenásť krát pre trestný čin krádeže a dva krát pre trestný čin marenia 2015 - 2017 pre drobné krádeže, priestupky v doprave a poškodenie cudzej veci.

Na podklade takto vykonaného dokazovania súd najskôr rozsudkom zo dňa 14.01.2020 sp. zn. 2 T 73/2018 obžalovaného ho P. T. na skutkovom základe, že“ dňa 04.10.2017 v presne nezistenom čase asi od 05.00 do 06.02 hod. v Bratislave na Šancovej ulici č. 25 nastúpil do osobného motorového vozidla taxislužby YELLOW TAXI zn. ŠKODA Octavia, EČV: TT XXXGN, kde si sadol na zadné sedadlá a ktoré viedol taxikár, poškodený F. A., nar. XX.XX.XXXX v Trnave. Obžalovaný P. T. požiadal poškodeného A., aby ho najprv odviezol do Petržalky na Holíčsku ulicu, cestou poškodeného navigoval a vozidlo nechal zastaviť na Holíčskej ulici č. 27 pred vchodom do klubu OLYMPIQUE Sport live club, kde predstieral telefonovanie z mobilného telefónu a stretnutie so známym, ktorý si mal prísť pre drogy, načo v čase čakania sa premiestnil do stredu zadných sedadiel a povedal mu, aby mu požičal hotovosť v sume 50,- €, ktorú potreboval ako výdavok pre osobu, na ktorú čakal. Na to poškodený F. A. vybral peňaženku z odkladacieho priestoru ľavých predných dverí vozidla, položil si ju na kolená a ľavou rukou vybral peňaženky hotovosť vo výške 50,- €, konkrétne 1 kus 20 € bankovky, 2 kusy 10 € bankovky a 2 kusy 5 € bankovky a tieto mu ľavou rukou dozadu podal. Následne obžalovaný P. T. vystúpil z priestorov vozidla cez pravé zadné dvere a odišiel od zaparkovaného vozidla v smere na zastávku MHD Tupolevova, kde vyčkal a nastúpil do prichádzajúceho autobusu linky č. 94 MHD“ uznal vinným z prečinu podvodu podľa § 221 od. 1 Tr.zák. Súd mal jeho vinu za preukázanú najmä na základe jeho vlastného priznania. Tvrdeniu poškodeného, že obžalovaný použil voči nemu násilie súd neuveril. Jeho tvrdenie je vyvrátené skutočnosťou, že obžalovanému adresoval výčitku „Prečo si ma ojedal o peniaze?“ Tiež jeho tvrdenie, že si myslel, že obžalovaný vedel, že od neho peniaze nedostane dobrovoľne, lebo vedel o jeho konaní voči kolegovi, ktorého oklamal, je vyvrátené výpoveďou svedka F. F., ktorý uviedol, že sa o jeho prípade rozprávali až po žalovanom skutku. Je neobvyklé, aby človek, ktorý je prepadnutý

nasledoval páchatel'a, zvlášť, keď došlo k násiliu zo strany páchatel'a. V neposlednom rade kriminálna minulosť, ani závery znaleckého posudku nesvedčia o násilnom správaní obžalovaného. Tento bol odsúdený takmer výhradne pre prečiny krádeže a v roku 2019 pre obdobný skutok v konaní Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 3T/46/2016, ktorého sa dopustil na skutkovom základe, že dňa 12.09.2015 nastúpil do taxíka poškodeného V. F. s tým, že chce odviešť na parkovisko medzi ulicami Staromestská a Konventná v Bratislave, pričom v čase medzi 03.00 hod. a 03.15 hod. po príchode na parkovisko obvinený poškodenému povedal, nech ho počká, že ide za kolegom a potom pôjde ďalej taxíkom na letisko, po približne troch minútach sa obvinený vrátil s tým, že kamarát mu má vrátiť 200,- Eur, ale má len 500,- Eur bankovku a požiadal poškodeného, aby mu požičal 300,- Eur s tým, že následne 500,- Eur bankovku od kamaráta po ceste rozmení a poškodenému vráti 300,- Eur a zaplatí cestovné za taxík, na čo poškodený obvinenému dal 300,- Eur, obvinený peniaze vzal a odišiel na neznáme miesto, pričom sa už späť k vozidlu nevrátil, čím spôsobil poškodenému V. F. celkovú škodu vo výške 312,- Eur, z toho 300,- Eur ponechaním si finančnej hotovosti a 12,- Eur nezaplatením prepravy taxíkom.

Na podklade odvolania podaného prokurátorom Okresnej prokuratúry Bratislava V v neprospech obžalovaného Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 11.08.2020, sp. zn. 3 To 36/2020 podľa § 321 odsek 1 písmeno b Trestného poriadku zrušil odvolaním napadnutý rozsudok Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 2 T 73/2020 zo dňa 14.01.2020 v celom rozsahu a podľa § 322 odsek 1 Trestného poriadku vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Odvolací súd v zrušujúcom uznesení vytkol súdu prvého stupňa, že rozsudok súdu prvého stupňa je nepreskúmateľný, nakoľko nemožno konštatovať, že obsahuje odôvodnenie v súlade s § 168 Trestného poriadku a zásadou uvedenou v § ods. 12 Trestného poriadku. V odôvodnení napadnutého rozsudku v rozsahu strán 3-8 len zhrnul (reprodukoval) výpoveď obžalovaného P. T., výpoveď svedka - poškodeného F. A., svedkov X. O., F. F. a P. D., so súhlasom strán prečítal znalecké posudky Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ, J. L. A. X. a F. D. T. a oboznámil listinné dôkazy, na podklade ktorých prijal výrok o vine obžalovaného, odlišne od podanej obžaloby právne posúdil skutok a od tohto sa odvíjajúc uložil obžalovanému aj trest. Okresnou prokuratúrou Bratislava V bola pod č.k. 2Pv 511/17/1105-26 dňa 11.10.2018 podaná obžaloba na obžalovaného P. T. pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona, na skutkovom základe uvedenom v obžalobe. V kontexte s uvedeným odvolací súd nerozumie, prečo v odôvodnení rozsudku súd vôbec nereagoval na námietky a argumenty prokurátora prednesené v záverečnej reči (čl. 721) a tieto nepodrobil posúdeniu a vyhodnoteniu, keďže ich mal k dispozícii už v čase pred prijatím výroku o vine (pred vyhlásením rozsudku) a jeho písomným vyhotovením vrátane jeho odôvodnenia. Na podklade naznačeného je možné konštatovať, že argumentácia prokuratúry prednesená v záverečnej reči bola okresným súdom znehodnotená na úroveň nepodstatnej a je potrebné obhajcovi prisvedčiť, že súd sa s touto ani širším spôsobom nezaoberal. Tiež sa nezaoberal závermi prečítaných znaleckých posudkov, ktoré nevyhodnotil jednotlivo a vôbec nie v súhrne s ostatnými, na pojednávaní vykonanými dôkazmi. Odvolací súd je nútený konštatovať, že odôvodneniu napadnutého rozsudku chýba presvedčivé vyargumentovanie a zdôvodnenie úvah, ktoré vyústili v prijaté výroky o vine a treste. Okresný súd vôbec nevyvetlil, prečo neuveril poškodenému - svedkovi F. A. (to čím súd prvého stupňa argumentoval rozhodne nemožno považovať za odôvodnenie rozsudku tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 168 Trestného poriadku) ohľadne možného násillia použitého vo vozidle a prečo bez výhrad uveril obžalovanému, pričom opomenul tento záver vysvetliť a ozrejmiť vo vzťahu k záverom znaleckých posudkov (najmä posudkov znalcov J. L. A. X. - zvlášť ohľadne všeobecnej a špecifickej vierohodnosti obžalovaného a F. D. T.). Nie je zistiteľné, na základe vyhodnotenia akých dôkazov dospel súd k záverom, že obžalovaný P. T. uvedeného dňa poškodeného len oklamal - podviedol bez použitia akéhokoľvek násillia a teda sa nedopustil konania tak, ako mu je obžalobou kladené za vinu. Odvolací súd žiada, aby prvostupňový súd konkrétne ozrejmiť a dôsledne vysvetliť, na podklade akých dôkazov dospel k záveru, že konanie obžalovaného nenaplnia znaky skutkovej podstaty žalovaného zločinu lúpeže a že sa jedná zo strany obžalovaného o podvod, tj. uveril obžalovanému, že nepoužil žiadne násillie a neuveril poškodenému, že násillie zo strany obžalovaného voči jeho osobe použité bolo, a v akom rozsahu vykonané dôkazy vo vzťahu k naznačenému považuje za významné a čo konkrétne tieto zdroje preukazujú.

Bude preto potrebné zo strany okresného súdu odôvodnením rozsudku naplniť ustanovenie § 168 Trestného poriadku tak, aby bolo odôvodnenie rozsudku preskúmateľné.

Jedným zo základných princípov trestného konania je nutnosť dôkazný postup starostlivo a úplne popísať a tiež logicky a presvedčivo odôvodniť (R 68/2008-I.).

Krajský súd pripomína, že k hlavným zásadám trestného konania patrí zásada voľného hodnotenia dôkazov (§ 2 ods. 12 Trestného poriadku), podľa ktorej orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj v ich súhrne. Táto zásada však nie je a nesmie byť prejavom ľubovôle, resp. svojvôle. Je nevyhnutné ju štrukturovať do konkrétnych komponentov a kritérií. Jedným z nich, patriacim ku kľúčovým je transparentnosť rozhodovania, tj. nutnosť dôkazný postup vyčerpávajúcim spôsobom popísať a logicky a vecne presvedčivým spôsobom odôvodniť, pričom túto požiadavku zákonodarca včlenil do sústavy nárokov kladených na zdôvodnenie rozsudku (§ 168 Trestného poriadku). Citované ustanovenie nároky na odôvodnenie rozsudku zvyrazňuje hlavne v prípadoch, v ktorých si vykonané dôkazy vzájomne odporujú. V situácii „tvrdenie proti tvrdeniu“ je potrebné na súd a to z pohľadu jednoduchého práva tak aj ústavného (čl. 6 ods. 1 Dohovoru), klásť zvýšené požiadavky, a to v súvislosti s vyvodením záverov o tom, ktoré skutočnosti súd vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa riadil pri hodnotení vykonaných dôkazov (napr. Ruiz Torija v. Španielsko), čo ale nemožno chápať tak, že sa vyžaduje, aby na každý argument strany bola daná podrobná odpoveď (Van de Hurk v. Holandsko).

Zhrnutím krajský súd uzatvára, že právo na spravodlivý proces spravidla vyžaduje, aby rozhodnutie súdu bolo odôvodnené. Odôvodnenie rozhodnutia je korelátom práva strany prednášať návrhy a argumenty, aby na ne dostala odpoveď. Je zároveň zárukou toho, že výkon spravodlivosti nie je arbitrárny, a predpokladom toho, aby strany mohli účinne uplatňovať právo na opravné prostriedky.

Podľa § 327 ods. 1 Trestného poriadku súd, ktorému vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí odvolací súd, a je povinný vykonať úkony a dôkazy, ktorých vykonanie odvolací súd nariadil.

Vzhľadom na zistené pochybenia súdu prvého stupňa krajský súd zrušil napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku prikázal súdu prvého stupňa, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Vzhľadom na obsah odôvodnenia zrušujúceho uznesenia krajského súdu okresný súd pristúpil k opätovnému prejednaniu veci na hlavnom pojednávaní, na ktorom nedoplnil dokazovanie, nakoľko vykonanie ďalších dôkazov mu nebolo uložené .

Z kontextu celého uznesenia však okresný súd vyrozumel, že odvolací súd sa nestotožnil s kvalifikáciou skutku ako prečinu podvodu na základe síce možno strohej argumentácie súdu ktorou súd nemal za preukázané násilné konanie obžalovaného a opieral sa o vykonané dokazovanie, v žiadnom prípade nešlo o ľubovôľu, resp. svojvôľu súdu (poškodený po údajnom pritlačení ho do sedačky sa obžalovaného nebál, ale utekal za ním, natočil si ho na mobil, kde sa ho pýta: „prečo si ma ojedal o peniaze „ - z čoho je viac ako zrejmé, a kým spôsobom sa obžalovaný dostal k peniazom poškodeného, profil obžalovaného, ktorý sa doposiaľ nedopustil násilnej trestnej činnosti - bol odsúdený 13krát- a od začiatku vypovedal rovnako, pričom poškodený si rozhodujúce skutočnosti nepamätá, resp. ich nevie popísať a motívom jeho výpovede môže byť aj skutočnosť, že sa nechal oklamať aj napriek tomu, že sa to prd krátkym časom stalo aj jeho kolegovi, pričom v tej veci rovnako nebolo násilné konanie obžalovanému preukázané - vec OS Ba I, sp. zn. 3 T 46/16) a teda toto považuje za právny názor odvolacieho súdu, nakoľko iný v rozhodnutí nie je uvedený.

Preto okresný súd viazaný týmto názorom uvádza, že konaním obžalovaného, je potrebné mať za preukázané na základe vykonaného dokazovania naplnenie zákonných znakov skutkovej podstaty zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr.zák. a je usvedčovaný výpoveďou poškodeného. Tento tvrdí, že obžalovaný ho pravou rukou chytil za pravé rameno a pritlačil ho do sedačky smerom k sebe so slovami „daj mi peniaze“. Dal mu 50.-€, lebo to boli všetky bankovky čo mal v peňaženke. Peniaze mal v ľavých dverách v priehradke v peňaženke. Do kedy ho chytil až kým ho pustil to trvalo cca 30 sekúnd. Nevie čo robil obžalovaný druhou rukou. Iné dôkazy produkované v priebehu dokazovania o násilnom konaní súd nezistil.

Pokiaľ ide o určenie druhu a výmery trestu, súd vychádzal z účelu trestu vyjadreného v § 34 odsek 1 Trestného zákona, ako aj zo všetkých relevantných zásad pre ukládanie trestu, upravených okrem iného aj v § 34 odsek 4 Trestného zákona.

Súd u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť upravenú v § 36 Trestného zákona, naopak u obžalovaného prihládol na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno h/ Trestného zákona spočívajúcu v spáchaní viac trestných činov (nakoľko ukladal súhrnný trest), ako aj priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m/ Trestného zákona v spočívajúcu v prechádzajúcom odsúdení obžalovaného za trestné činy,

v dôsledku čoho sa pri aplikácii § 38 odsek 4 Trestného zákona zvyšuje u obžalovaného dolná hranica trestnej sadzby o jednu tretinu.

Príťažujúca okolnosť podľa § 37 písmeno h/ Trestného zákona je daná tým, že obžalovaný spáchal daný skutok, resp. trestný čin v súbehu s trestným činom, za ktorý bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II zo dňa 16.10.2017 sp. zn. O T 349/2017 ,

Vo vzťahu k tomuto súdному rozhodnutiu majúceho povahu odsudzujúceho rozsudku prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu podľa § 42 odsek 1 v spojení s § 41 odsek 1 Trestného zákona za súčasného zrušenia výroku o treste tohto rozhodnutia tí podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona. Stíhaného trestného činu sa totiž obžalovaný dopustil skôr, ako nadobudol uvedený trestný rozkaz účinky vyhlásenia rozsudku.

Vychádzajúc z dikcie § 41 odsek 1 Trestného zákona súd obžalovanému ukladal trest podľa trestnej sadzby najprísnejšieho z trestných činov, za ktorý obžalovaného súd týmto rozsudkom odsudzoval, teda podľa zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr.zák. ktorého trestná sadzba predstavuje 3 roky až 8 rokov, súd bol povinný pri ukladaní trestu vychádzať z tejto trestnej sadzby, nakoľko ide o trestný čin prísnejšie trestný než je trestný čin - prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ , ods. 3 písm. b/ Tr . zák . (6 mesiacov až 2 roky)

S prihliadnutím na vyššie uvedené zákonné zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu, súd takto zvyšoval dolnú hranicu trestnej sadzby, ktorá je upravená pri zločine lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr.zák. 3 roky až 8 rokov, v dôsledku čoho upravená trestná sadzba predstavuje rozpätie 4 roky 8 mesiacov až - 8 rokov.

Pri stanovení druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol na to, že obžalovanému ukladal trest za dva trestné činy. Okrem toho, ako vyplýva z odpisu registra trestov, obžalovaný bol pred spáchaním tohto trestného činu už 11 krát odsúdený (ďalšie odsúdenie nastalo až po spáchaní stíhaného trestného činu), pričom na obžalovaného doposiaľ nemal žiaden účinok nielen výchovný trest, ale ani trest odňatia slobody bez podmieneného odkladu. Obžalovaný sa pritom trestného činu, za ktorý je odsudzovaný týmto rozsudkom, dopustil počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II zo dňa 21.08.2018, sp. zn. OT/339/2015, právoplatného v ten istý deň. Teda ani plynutie skúšobnej doby (do 22.02.2018) nebolo pre obžalovaného dostatočným mementom na to, aby sa vyvaroval ďalšej trestnej činnosti. Preto súd nepovažoval za odôvodnené upúšťať od uloženia súhrnného trestu, ale v potrebnej miere prihliadať aj na represívnu funkciu trestu pri rešpektovaní zásady jednoty prevencie a represie.

V súvislosti s určovaním výmery trestu súd na jednej strane poukazuje na to, že osoba obžalovaného nedáva žiadnu záruku, že sa opätovne trestnej činnosti dopúšťať nebude, o čom svedčia jeho ďalšie početné odsúdenia, na základe čoho je potrebné mať na zreteli aj ochranu spoločnosti pred páchaním trestných činov zo strany menovaného obžalovaného, čím je sledovaná ďalšia funkcia trestu, ktorá spočíva v ochrane spoločnosti pred páchatelom trestného činu. Na druhej strane nemožno opomenúť obdobie, ktoré uplynulo od spáchania trestného činu, ako ani skutočnosť, že obžalovaný už vykonával trest odňatia slobody v inej trestnej veci.

V súvislosti s uvedeným a s poukazom na spôsob spáchania činu, ktorý možno považovať za značne opovážlivý, okolnosti za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia, spôsobený následok, existenciu len príťažujúcich okolností a najmä osobu a pomery obžalovaného, ako aj možnosť jeho nápravy, súd považuje za odôvodnené uloženie nepodmieneného trestu odňatia slobody vo výmere 4 roky 8 mesiacov, teda na spodnej hranici trestnej sadzby . Takýto nepodmienený trest odňatia slobody vychádza okrem iného aj z dikcie § 49 odsek 2 Trestného zákona, pričom jeho výmeru považuje súd za adekvátnu, reflektujúcu trestnú činnosť obžalovaného a jeho osobu na jednej strane a časové súvislosti na strane druhej, na základe čoho považuje súd tento trest v uvedenej výmere za dostatočný aj po započítaní už vykonaného trestu vo výmere 1 rok .

Nakoľko obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, súd ho v súlade s § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Vzhľadom na ukládanie súhrnného trestu odňatia slobody súd v súlade s § 42 odsek 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava V zo dňa 16.10.2021 sp. zn. O T 349/2017, právoplatného dňa 25.10.2017, právoplatného dňa , ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúcu, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

S poukazom na dikciu § 2887 odsek 1 veta druhá Trestného poriadku odkázal poškodeného s jeho nárokom na náhradu škody na civilný proces, nakoľko nemal jednoznačne preukázanú výšku škody

v sume 100.-€ ,ktorú si poškodený uplatnil, , pričom nevyčíslil časť škody ,ktorá mala byť spôsobená cestou za jazdu a táto časť sumy nebola jeho škodou ,ale škodou taxislužby.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže obžalovaný a prokurátor podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Okresný súd Bratislava V. V rovnakej lehote s obžalovaným môžu podať odvolanie v jeho prospech aj príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Poškodený môže podať odvolanie iba pre nesprávnosť výroku o náhrade škody. Odvolanie má odkladný účinok okrem prípadu, že rozsudok nadobudol právoplatnosť spôsobom predpokladaným v § 183 ods. 1 Tr. por.